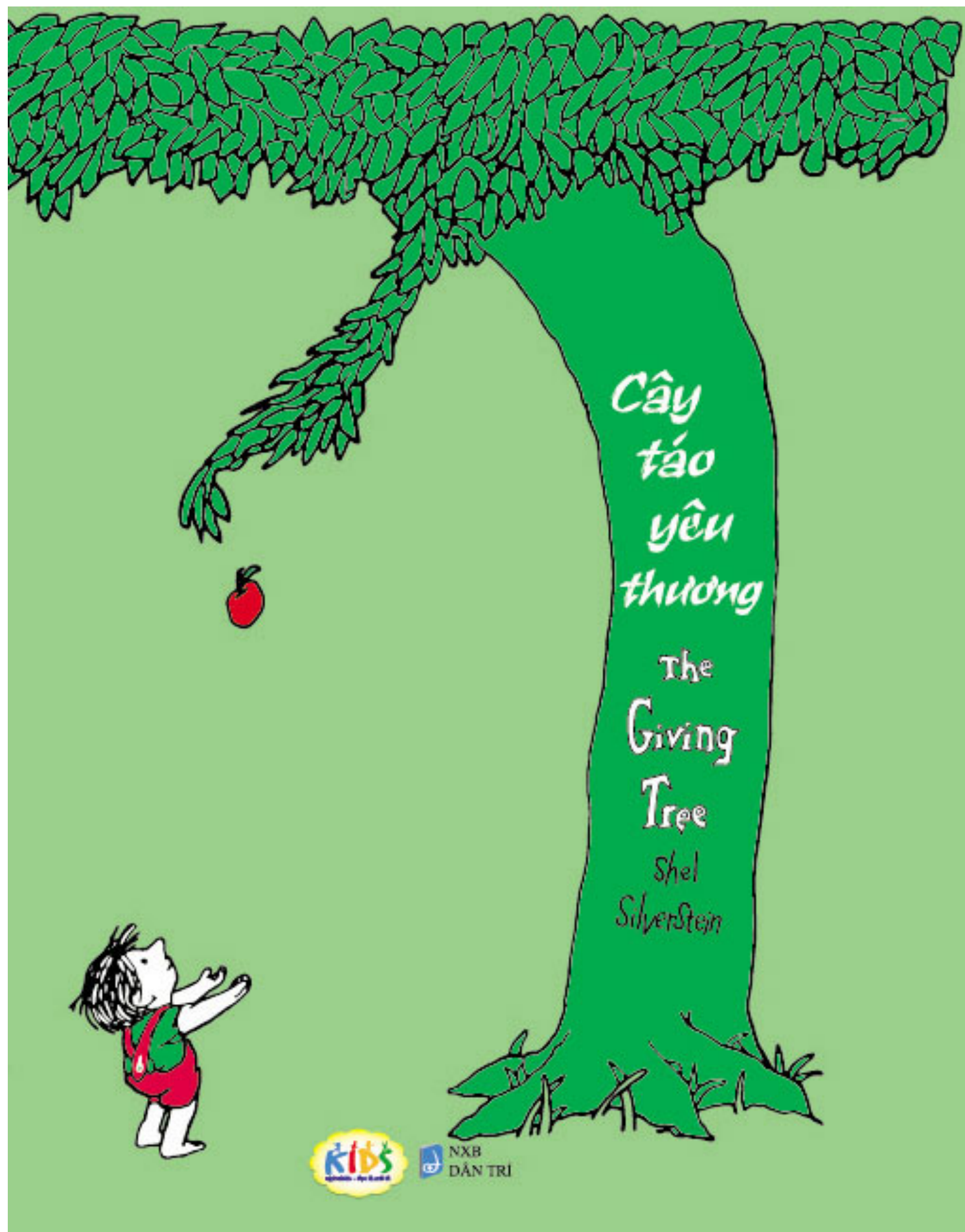

Cây
táo
yêu
thương

The
Giving
Tree
Shel
Silverstein

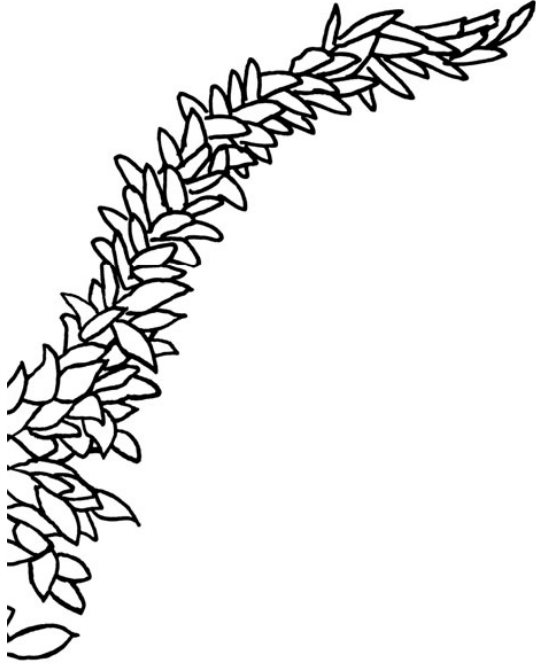
NXB
DÂN TRÍ

SHEL SILVERSTEIN

Cây táo yêu thương
The giving tree

Lương Quỳnh Mai dịch

NHÀ XUẤT BẢN DÂN TRÍ

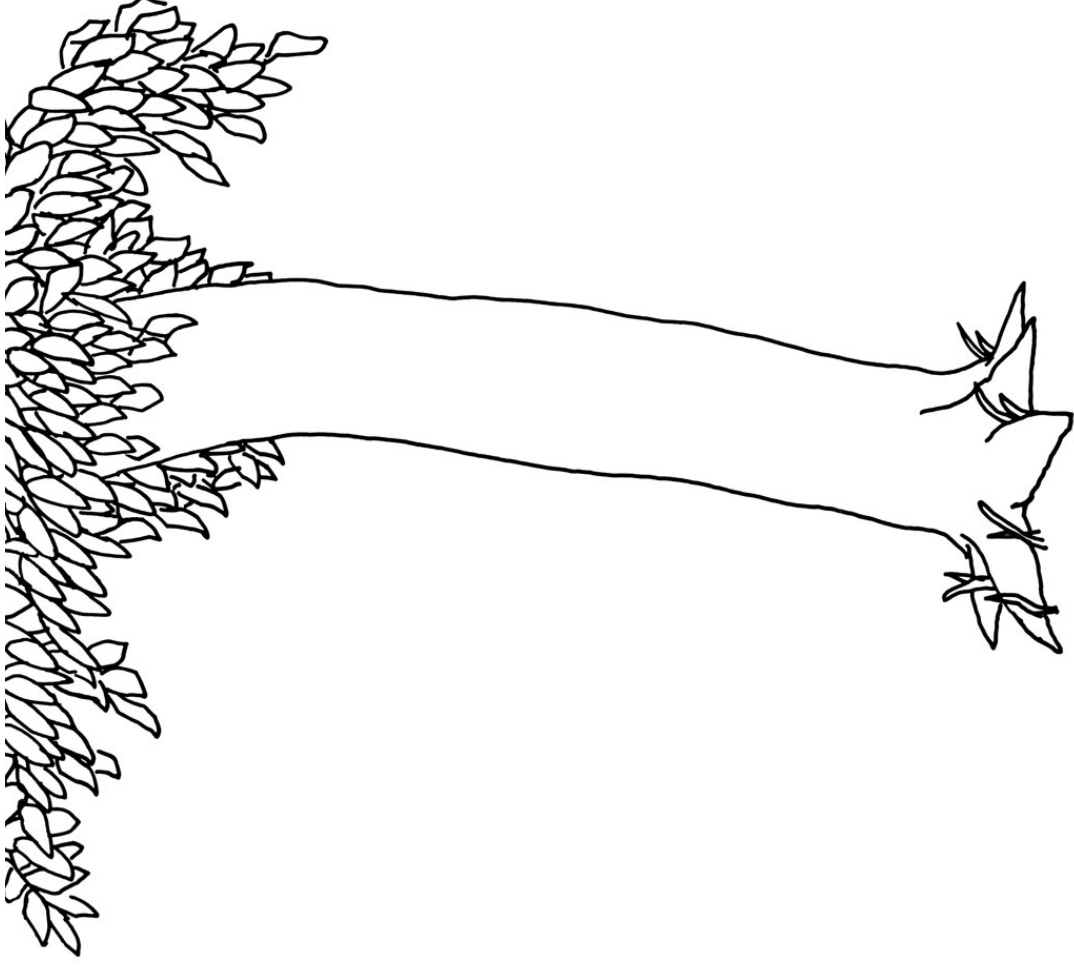

Dành tặng
NICKY

Once there was a tree...

Chuyện kể rằng, có một cây táo...

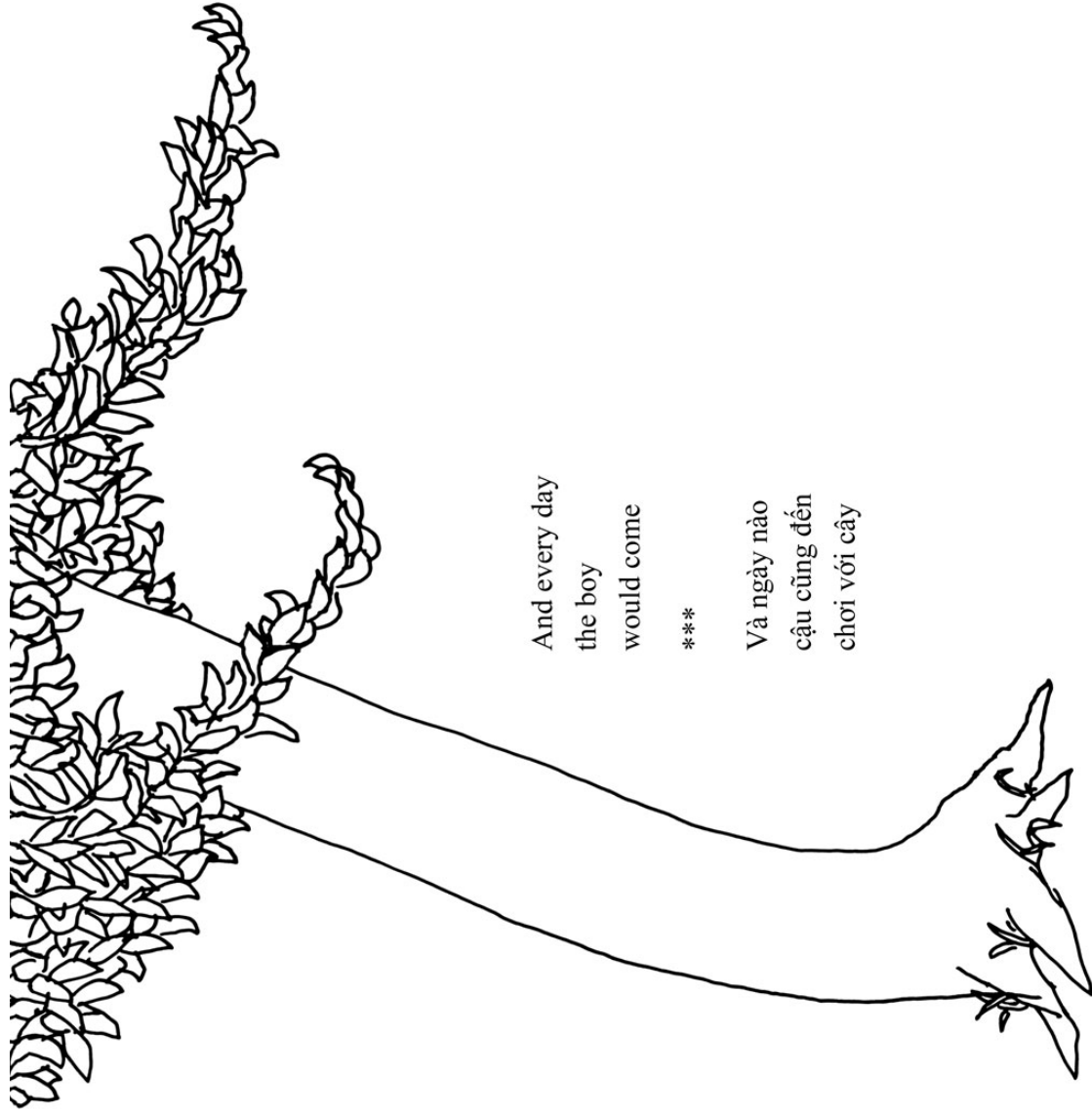

and she loved
a
little boy.

cây yêu thương
một
cậu bé.

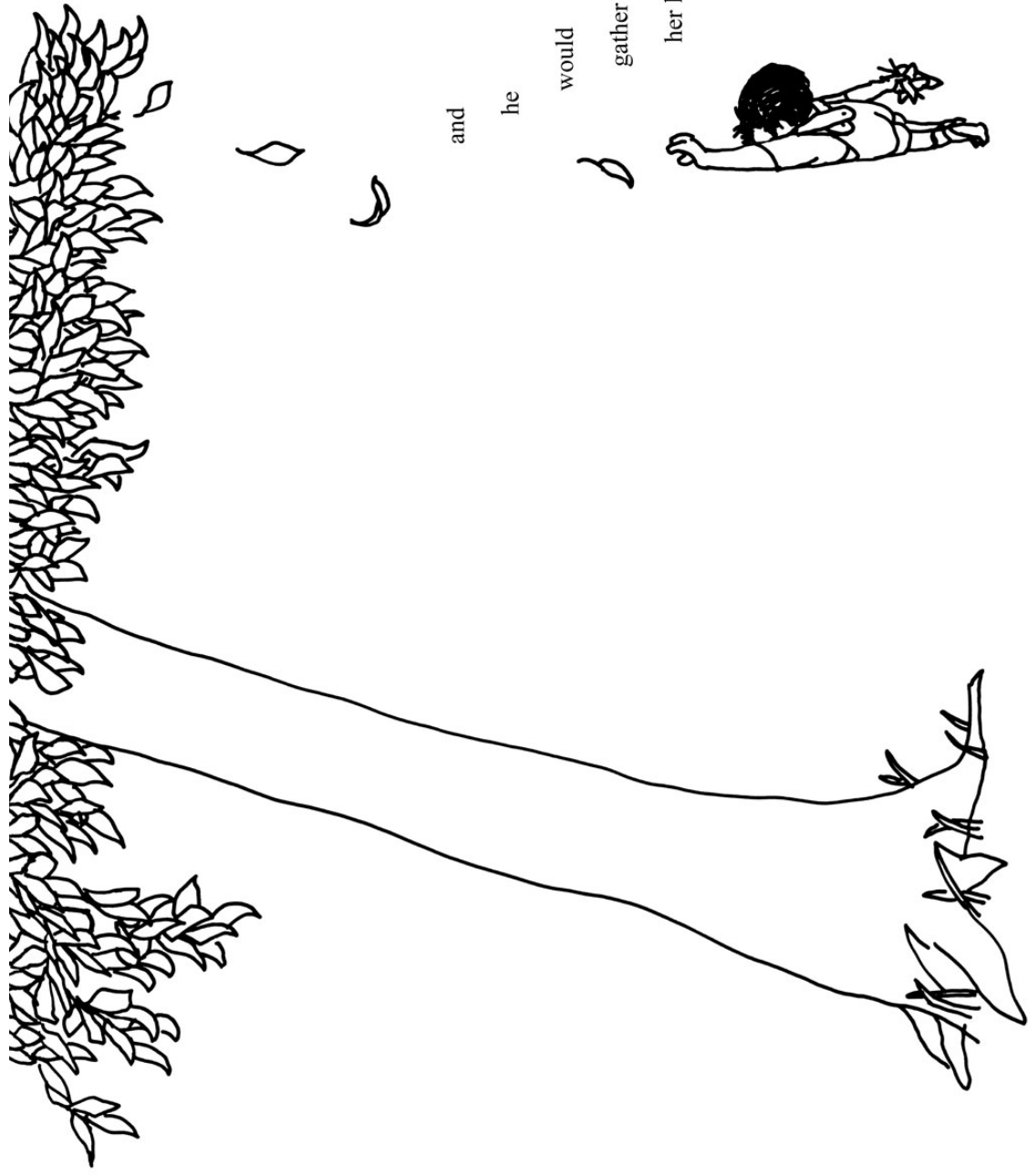

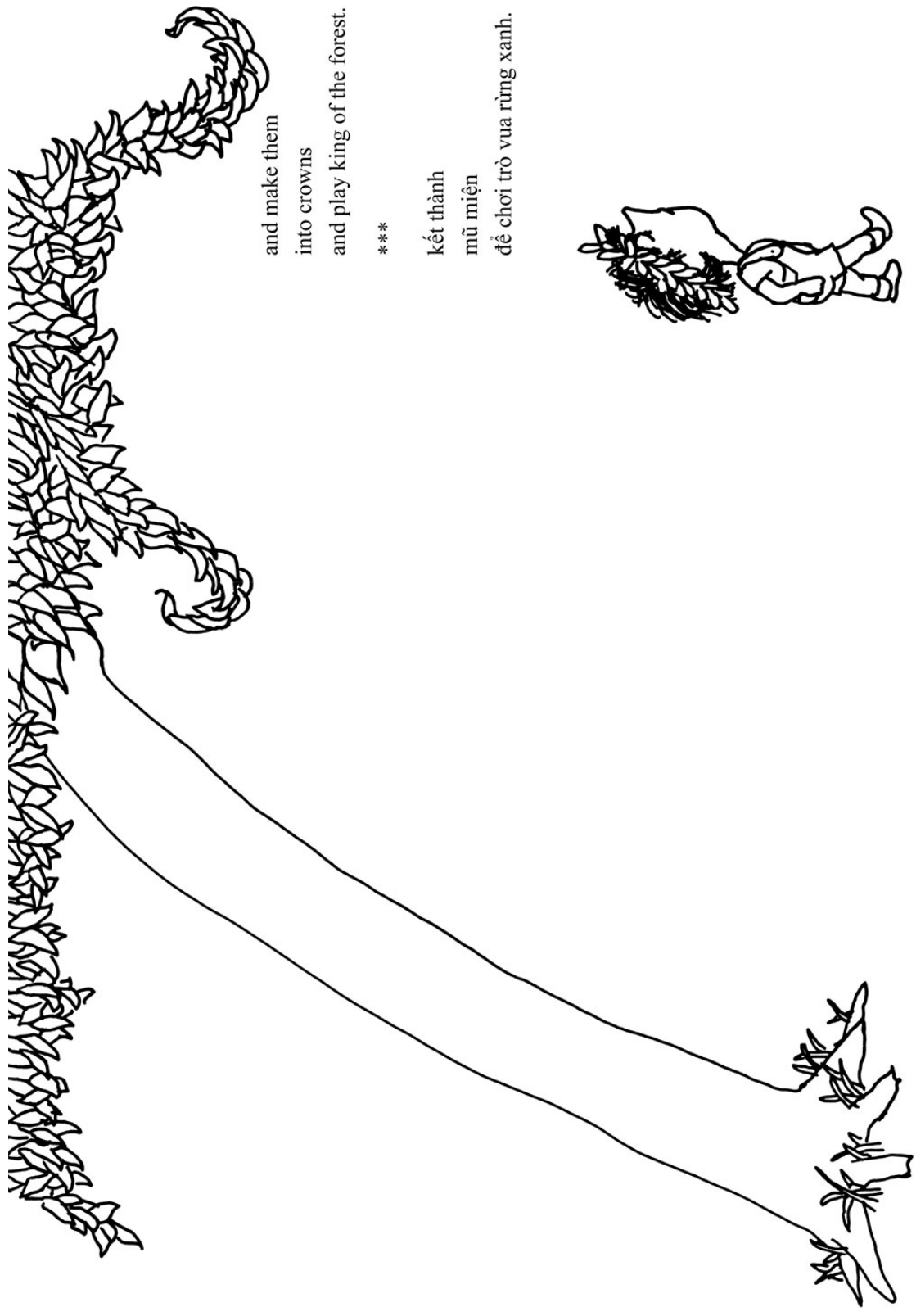
And every day
the boy
would come

Và ngày nào
cậu cũng đến
chơi với cây

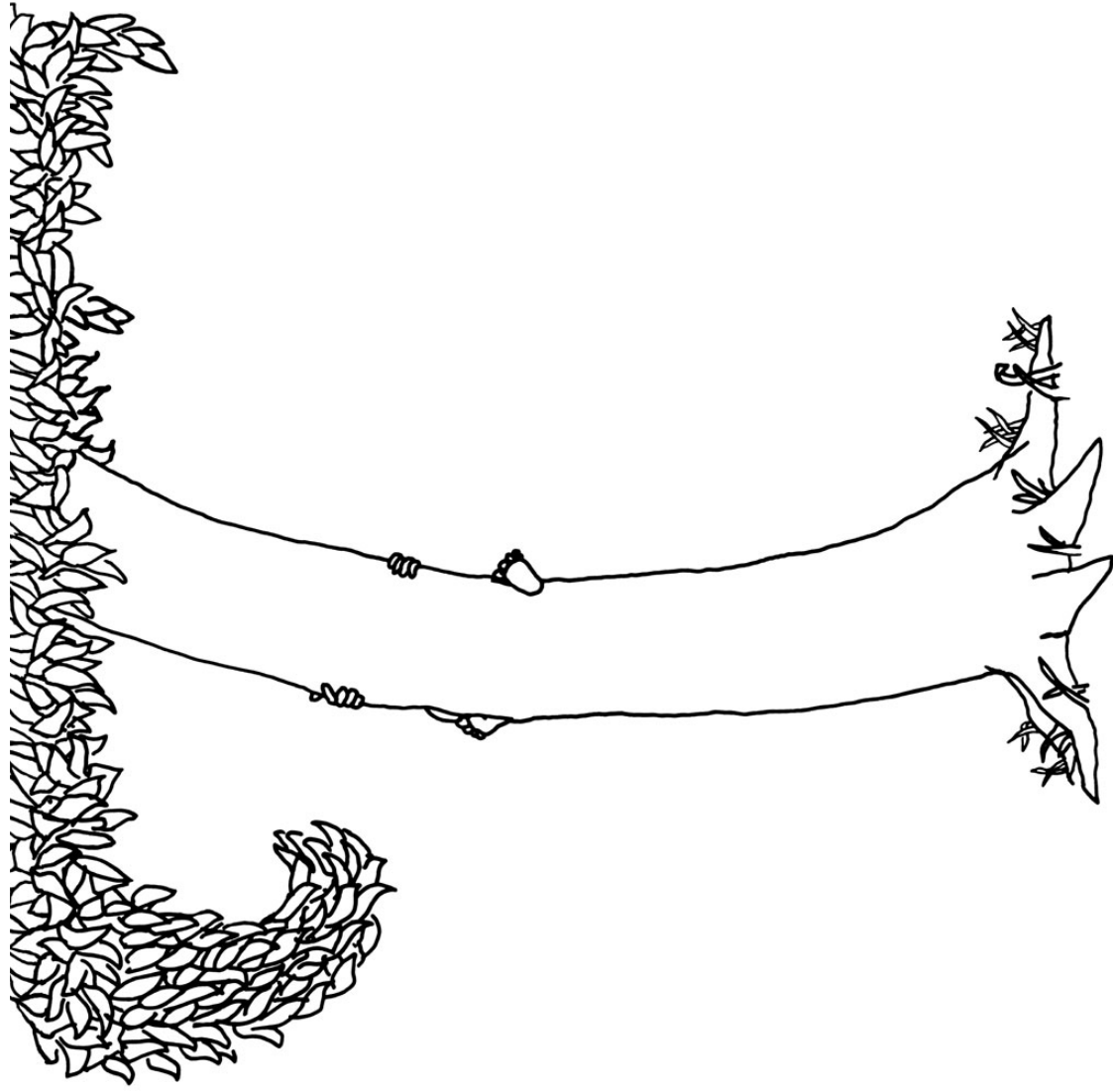

and he would gather her leaves
cậu thường gom những chiếc lá rơi

and make them
into crowns
and play king of the forest.

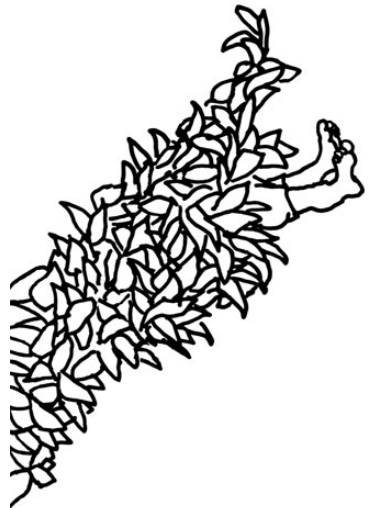
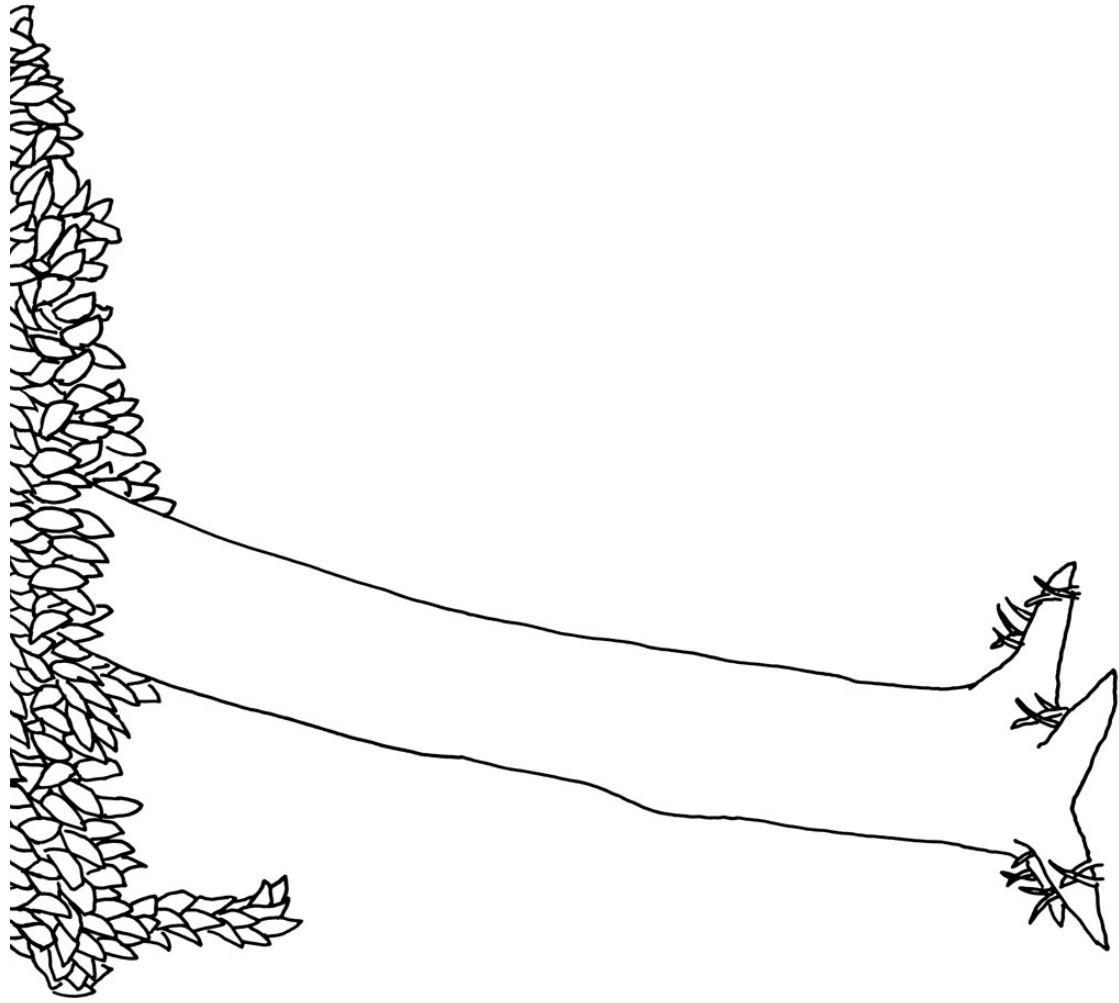
kết thành
mũ miện
để chơi trò vua rừng xanh.

He would climb up her trunk

Cậu cũng thường trèo lên cây

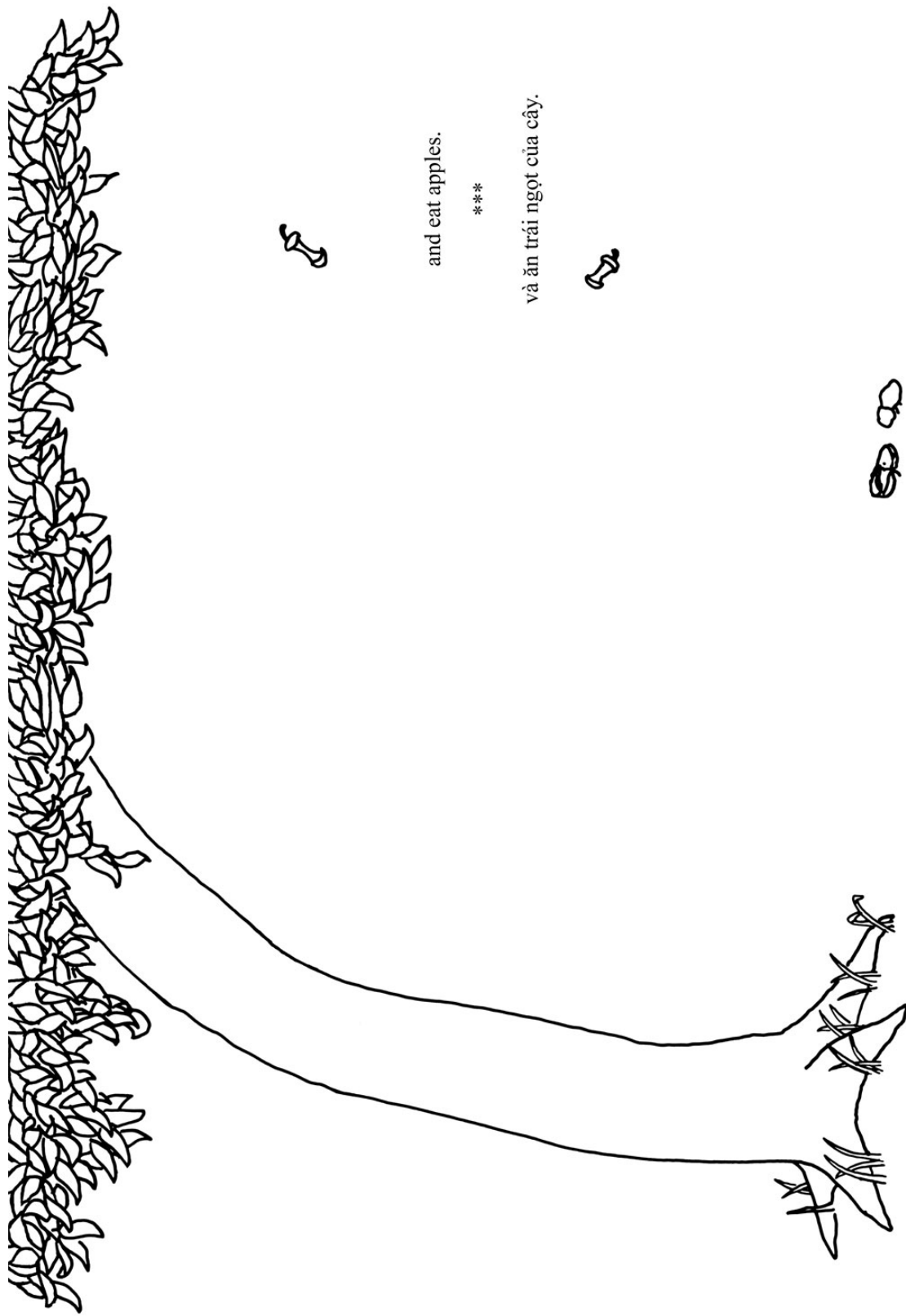
Q
Q

and swing from her branches

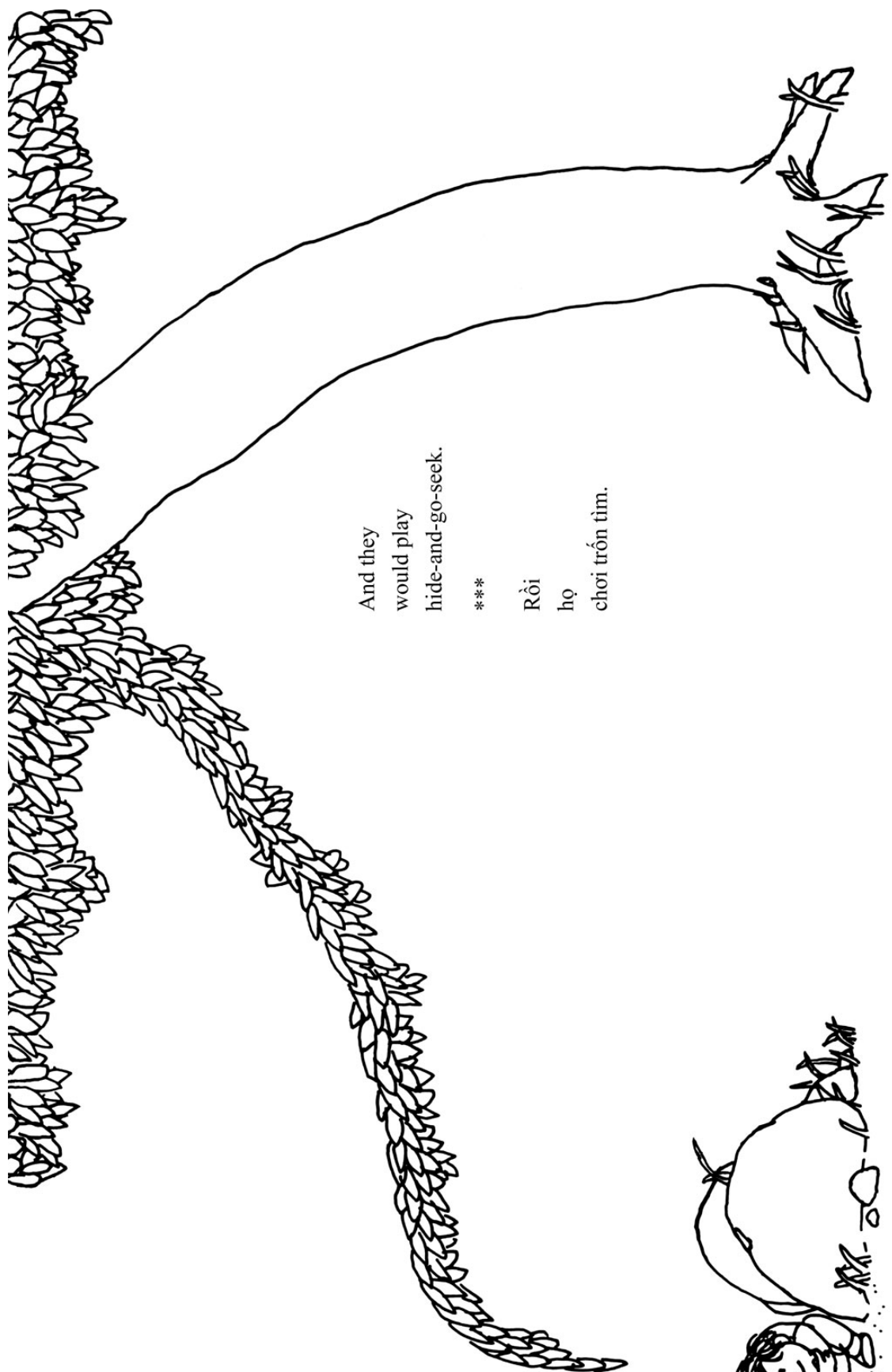
và đung đưa dưới vòm lá

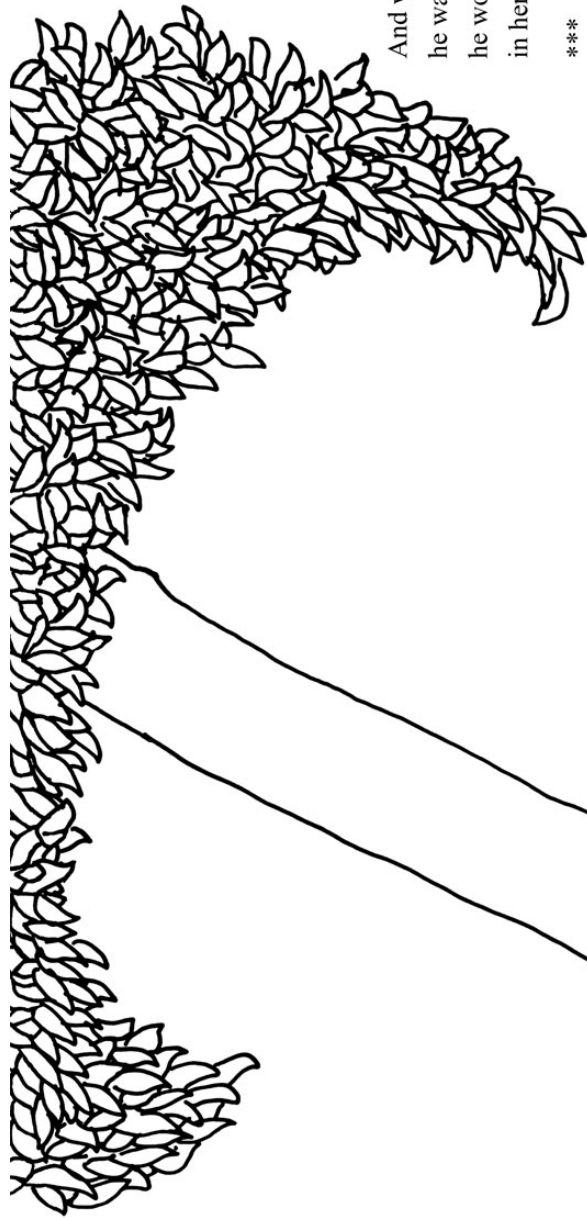
and eat apples.

và ăn trái ngọt của cây.

And they
would play
hide-and-go-seek.

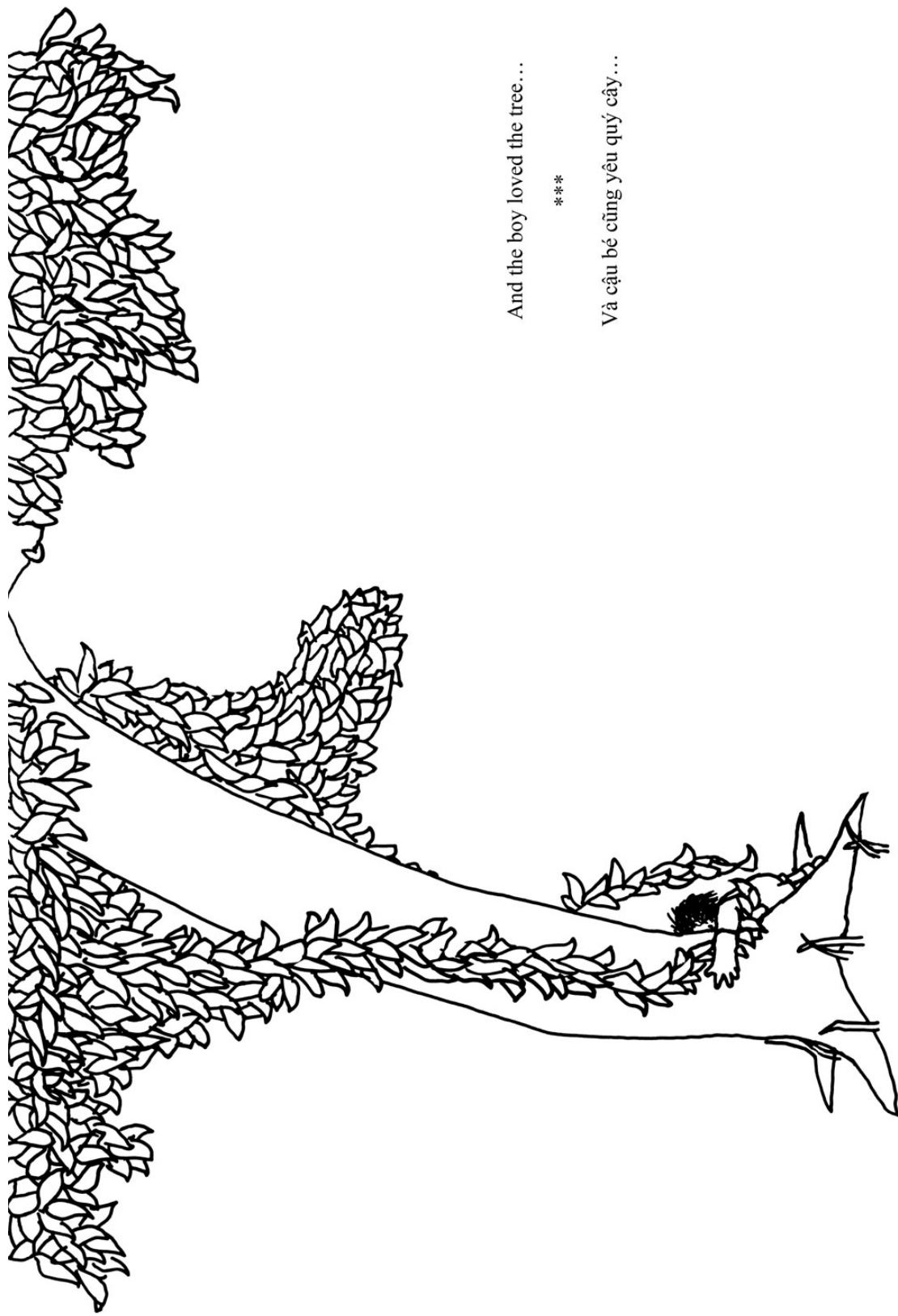
Rồi
họ
chơi trốn tìm.

And when
he was tired,
he would sleep
in her shade.

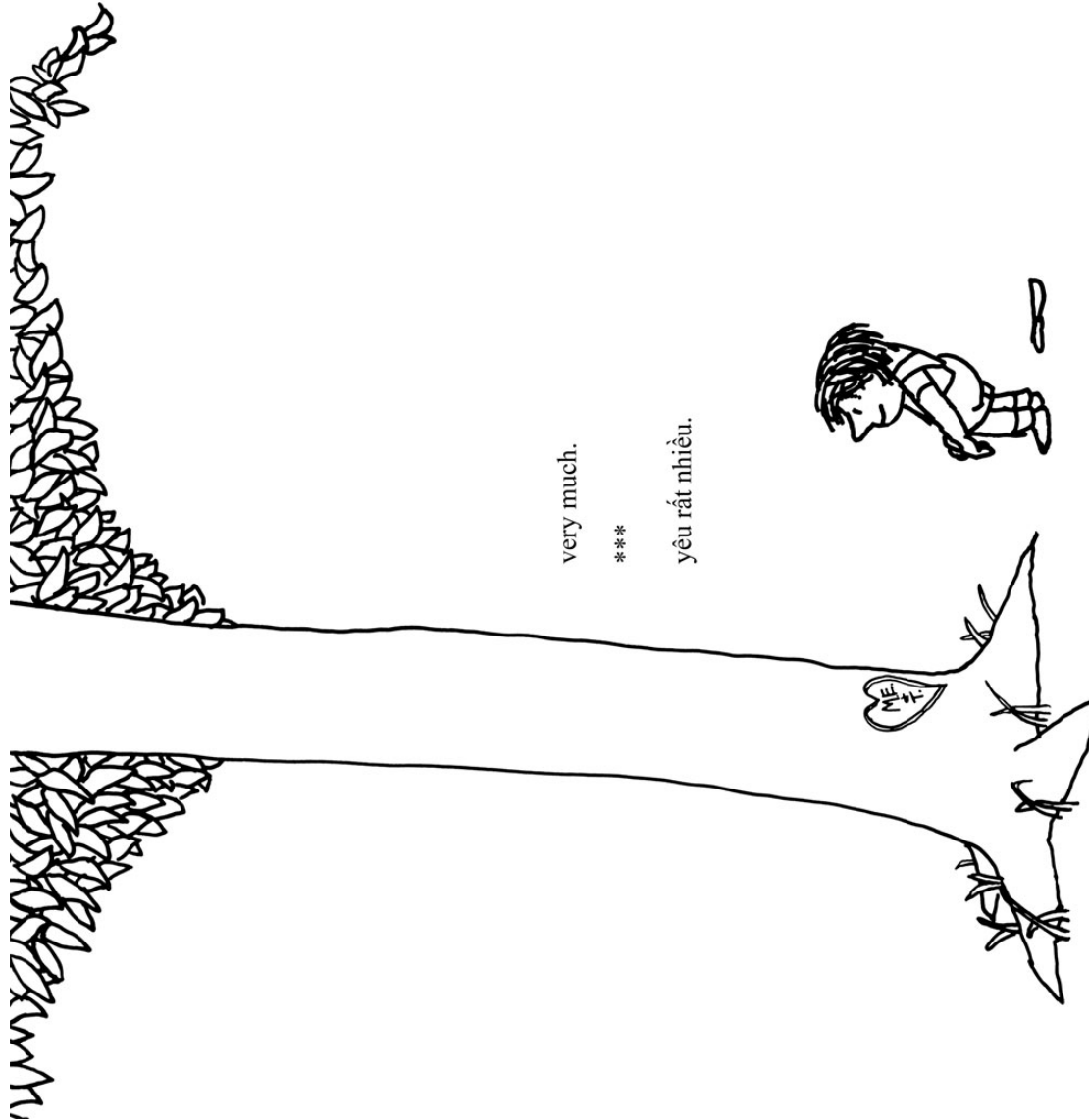
Khi thấm mệt,
cậu nhóc
nằm ngủ
dưới bóng cây.

And the boy loved the tree...

Và cậu bé cũng yêu quý cây...

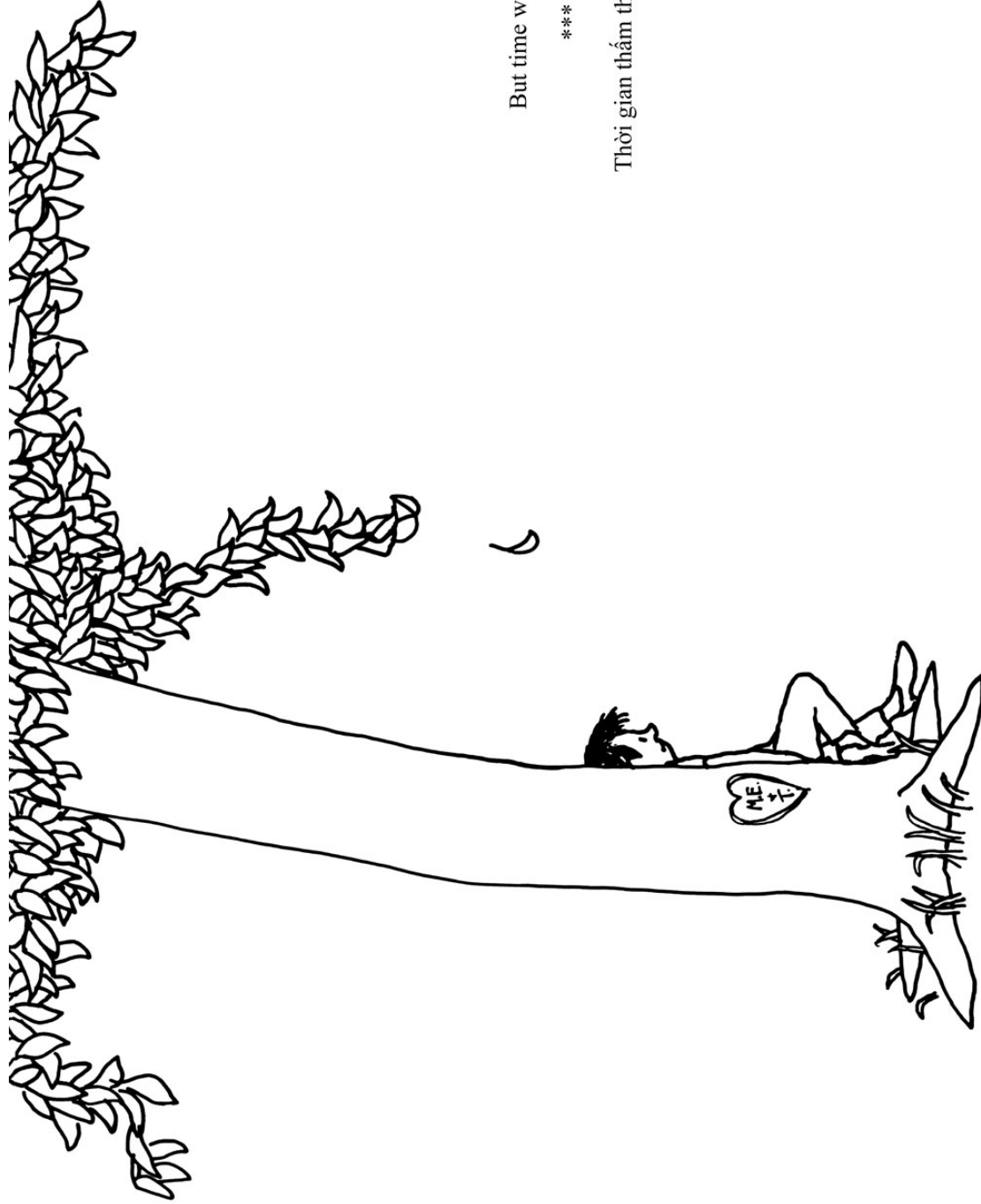

very much.

yêu rất nhiều.

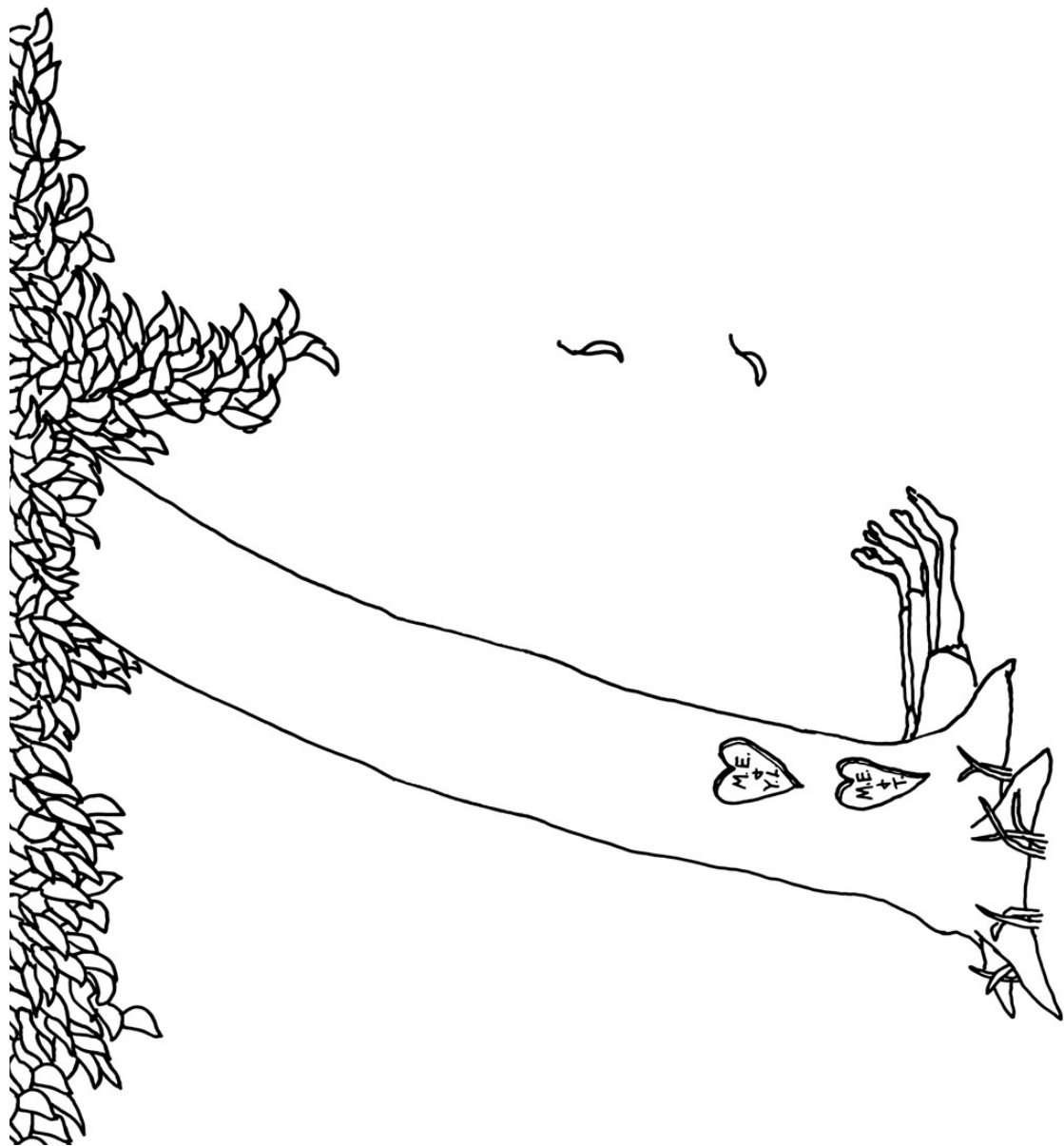
And the tree was happy.

Và cây cảm thấy hạnh phúc.

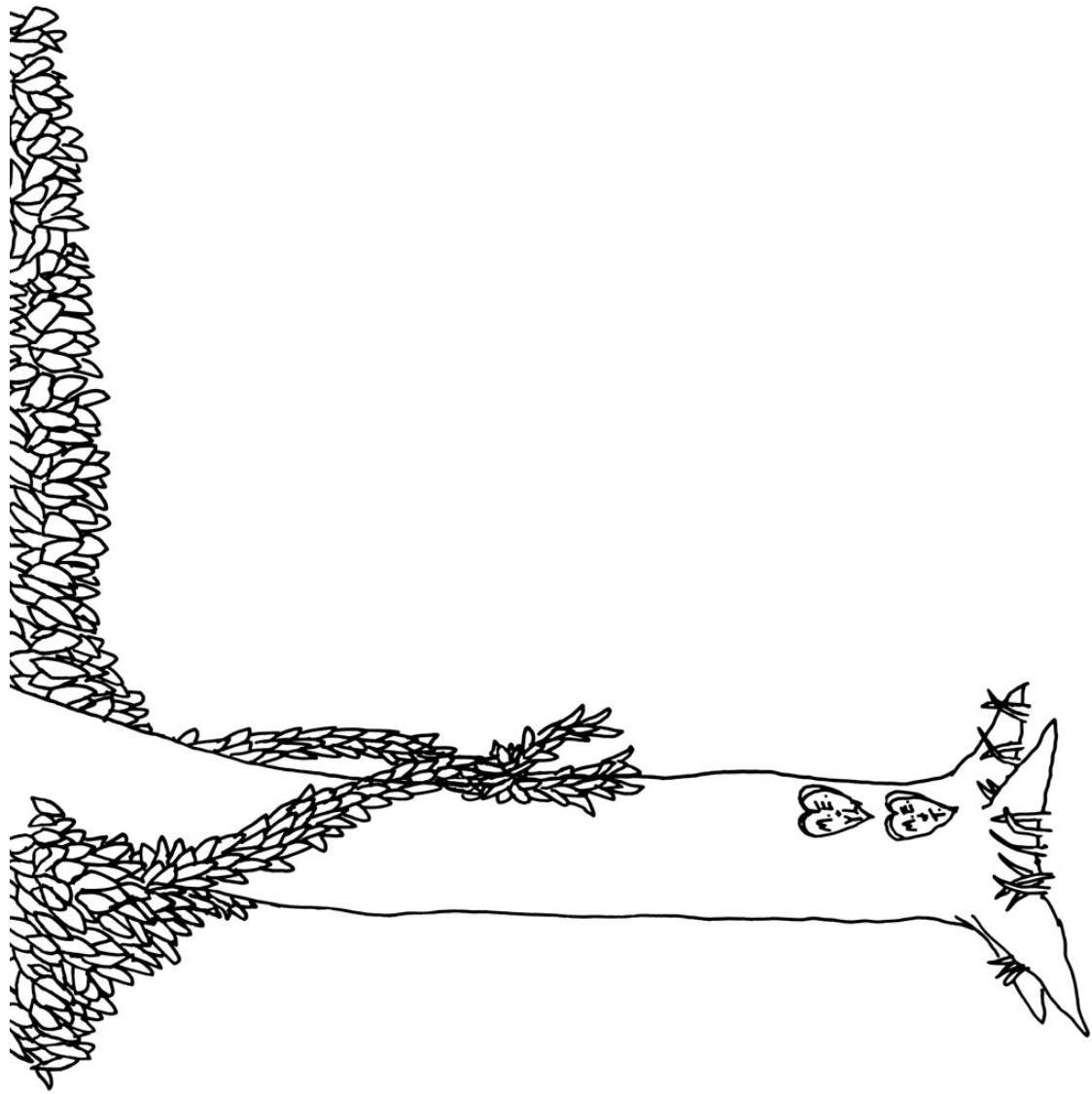
But time went by.

Thời gian thấm thoát thoi đưa.

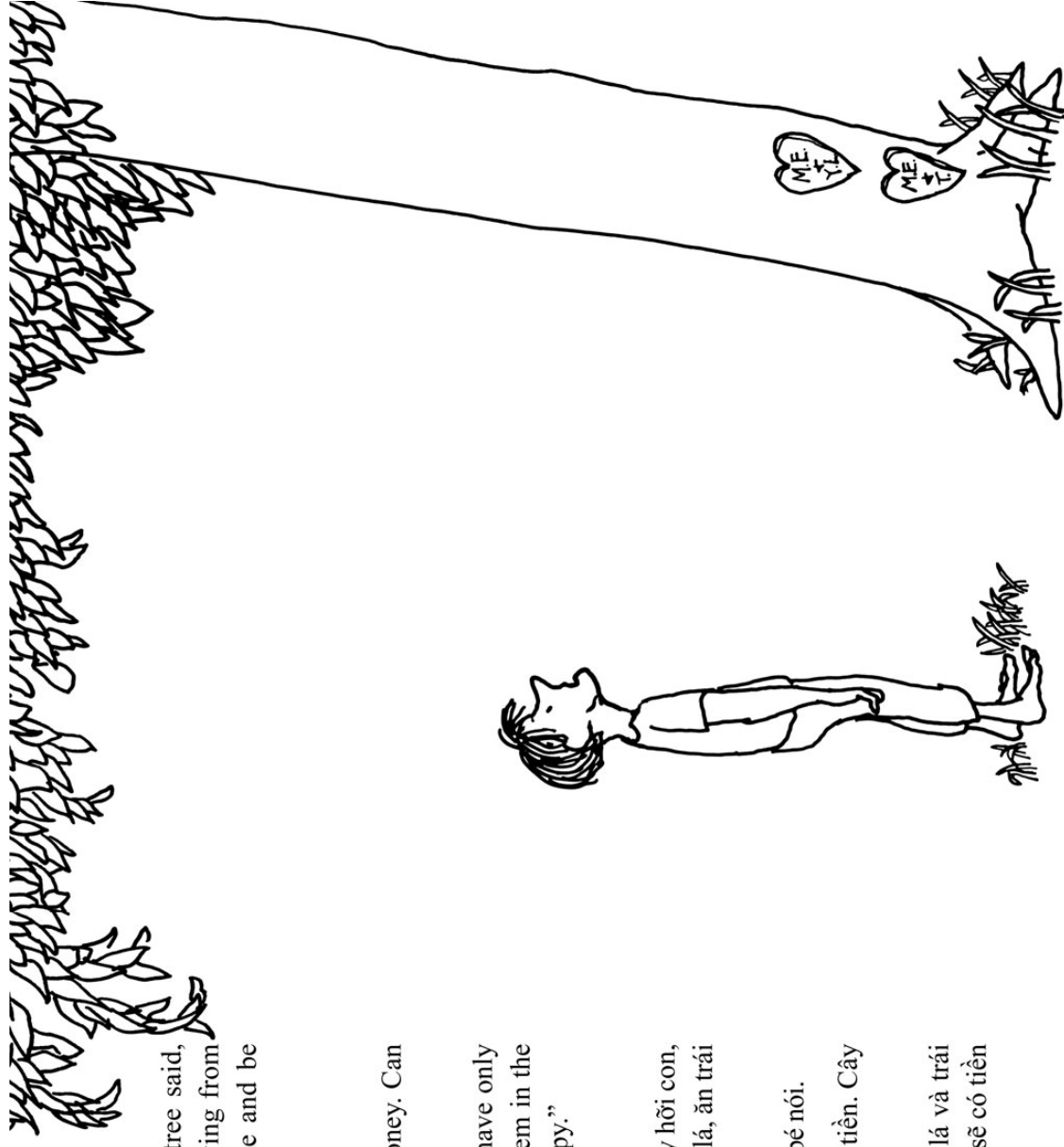
And the boy grew older.

Cậu bé ngày một lớn khôn.

And the tree was often alone.

Và cây rất cô độc.

Then one day the boy came to the tree, and the tree said, “Come, Boy, come and climb up my trunk and swing from my branches and eat apples and play in my shade and be happy.”

“I am too big to climb and play,” said the boy.

“I want to buy things and have fun. I want some money. Can you give me some money?”

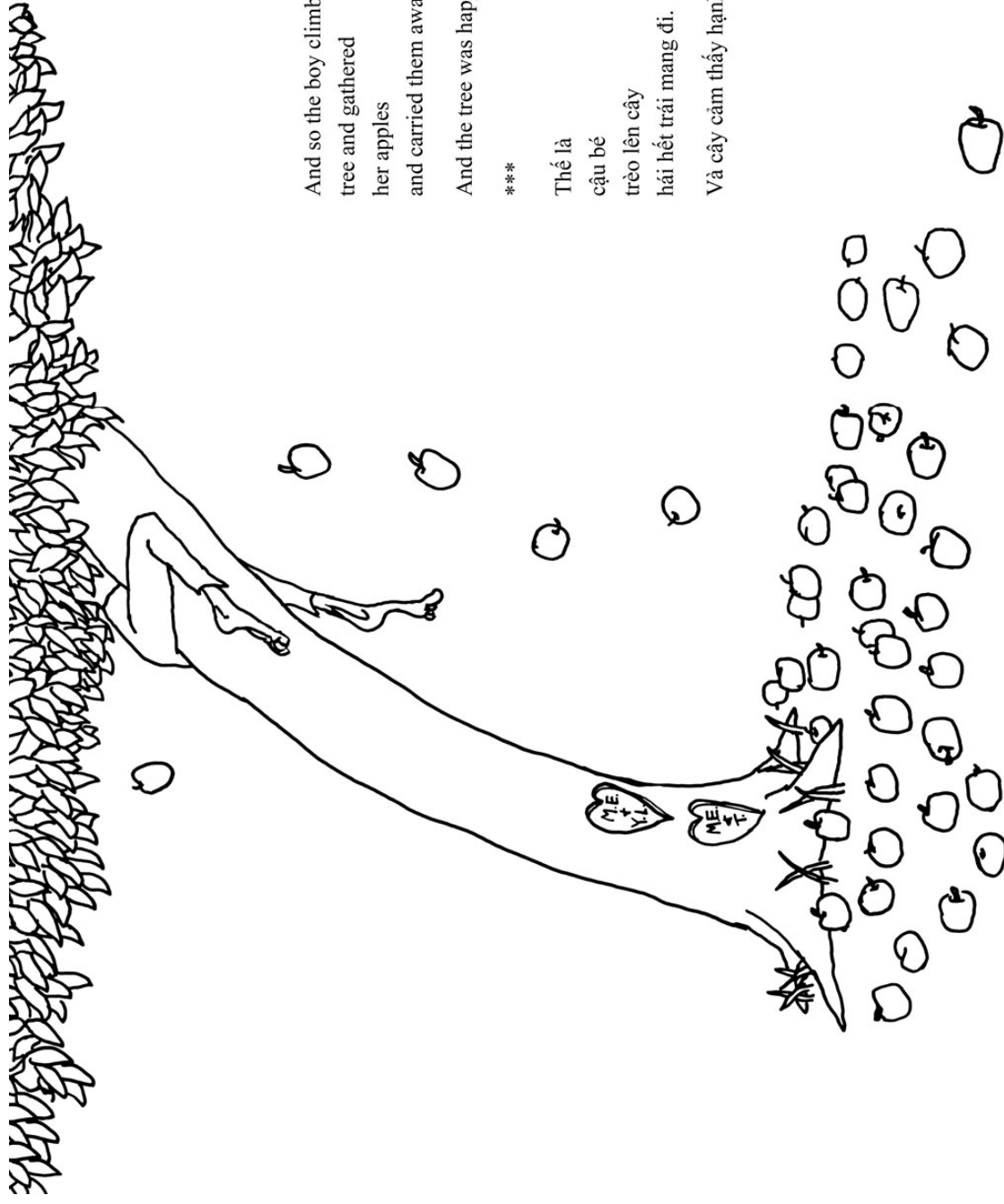
“I’m sorry,” said the tree, “but I have no money. I have only leaves and apples. Take my apples, Boy, and sell them in the city. Then you will have money and you will be happy.”

Một ngày nọ, cậu bé đến bên cây và cây nói: “Lại đây hỡi con, hãy lại đây leo lên thân ta, đừng đưa dưới những tán lá, ăn trái và vui chơi dưới bóng của ta.”

“Con lớn rồi và không thể leo trèo đùa chơi nữa,” cậu bé nói.

“Con cần mua nhiều thứ để vui chơi. Con cần một ít tiền. Cây cho con tiền chứ?”

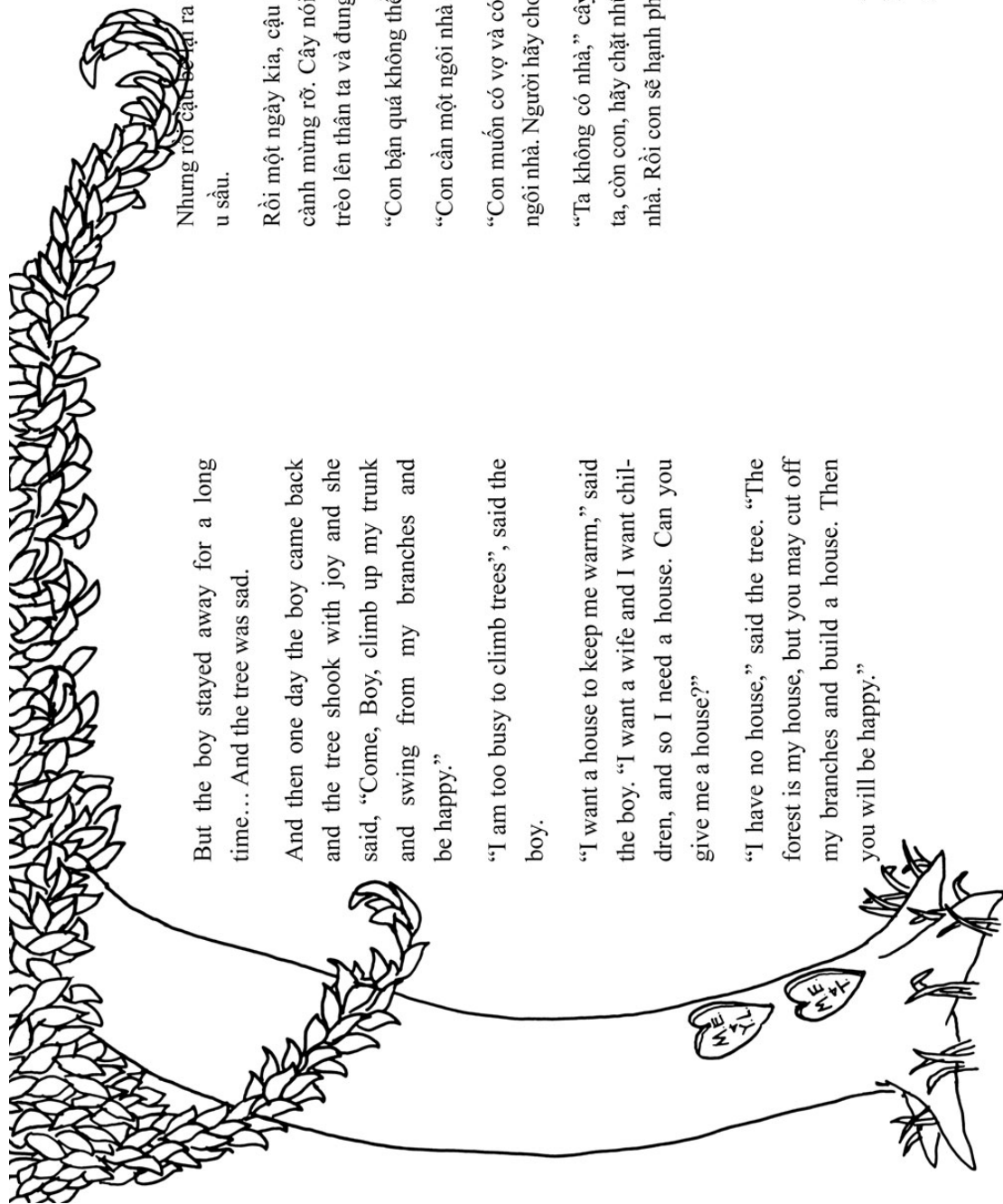
“Ta xin lỗi,” cây nói, “Ta không có tiền. Ta chỉ có lá và trái ngọt. Con hãy hái trái đem vào thị trấn bán. Rồi con sẽ có tiền và sẽ được hạnh phúc.”

And so the boy climbed up the
tree and gathered
her apples
and carried them away.
And the tree was happy.

Thế là
cậu bé
trèo lên cây
hái hết trái mang đi.

Và cây cảm thấy hạnh phúc.

But the boy stayed away for a long time... And the tree was sad.

And then one day the boy came back and the tree shook with joy and she said, "Come, Boy, climb up my trunk and swing from my branches and be happy."

"I am too busy to climb trees", said the boy.

"I want a house to keep me warm," said the boy. "I want a wife and I want children, and so I need a house. Can you give me a house?"

"I have no house," said the tree. "The forest is my house, but you may cut off my branches and build a house. Then you will be happy."

Nhưng rồi cậu bé lại ra đi biệt... Và cây lại u sầu.

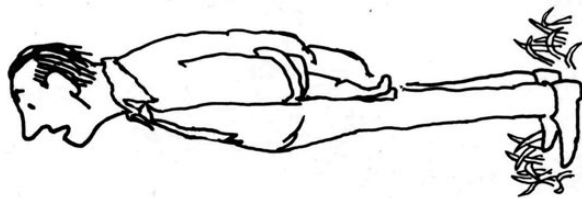
Rồi một ngày kia, cậu bé quay về và cây rung cành mừng rỡ. Cây nói: "Lại đây hồi con, hãy trèo lên thân ta và đừng đưa dưới cành của ta."

"Con bận quá không thể trèo cây được."

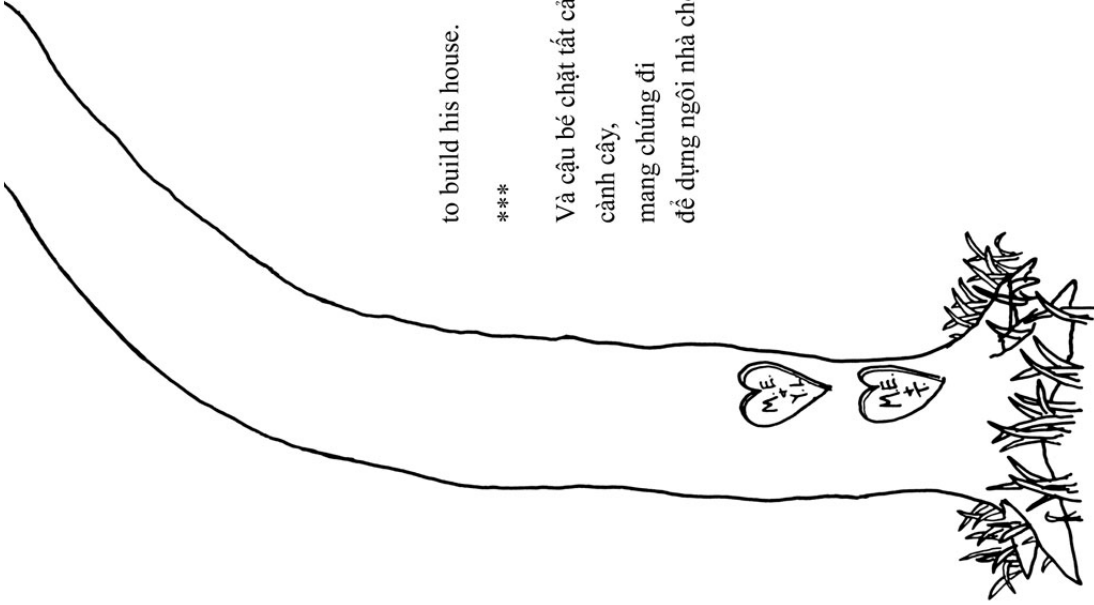
"Con cần một ngôi nhà để sưởi ấm," cậu nói.

"Con muốn có vợ và có con, vì vậy con cần một ngôi nhà. Người hãy cho con một ngôi nhà nhé?"

"Ta không có nhà," cây nói. "Rừng là nhà của ta, còn con, hãy chặt những nhánh của ta mà làm nhà. Rồi con sẽ hạnh phúc."

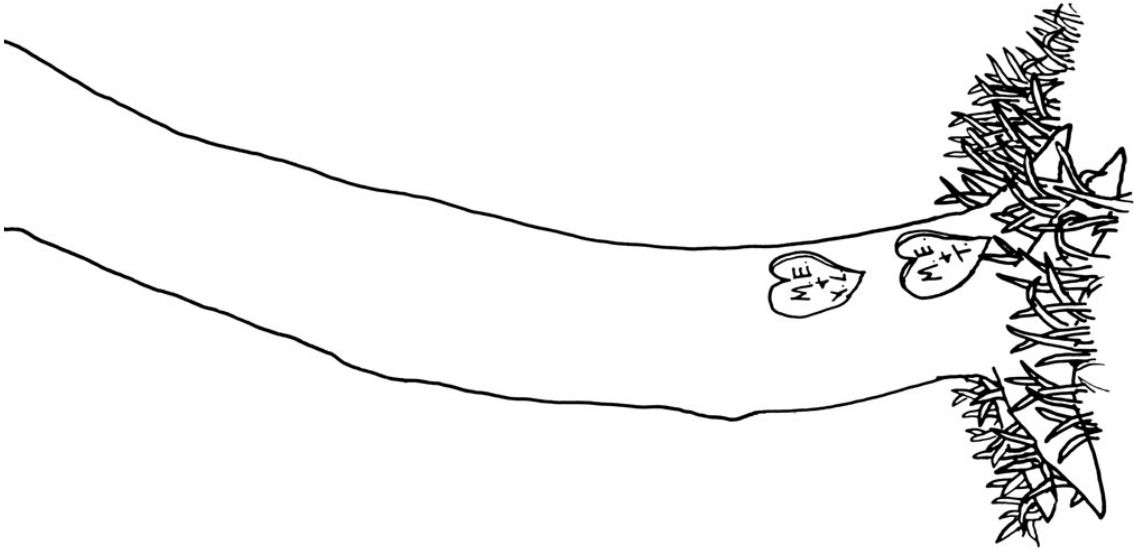
And so the boy cut off her branches and carried them away

to build his house.

Và cậu bé chặt tất cả
cành cây,
mang chúng đi
để dựng ngôi nhà cho mình.

And the tree was happy.

Và cây cảm thấy hạnh phúc.

But the boy stayed away for a long time.

And when he came back, the tree was so happy she could hardly speak.

“Come, Boy,” she whispered, “Come and play.”

“I am too old and sad to play,” said the boy.

“I want a boat that will take me far away from here. Can you give me a boat?”

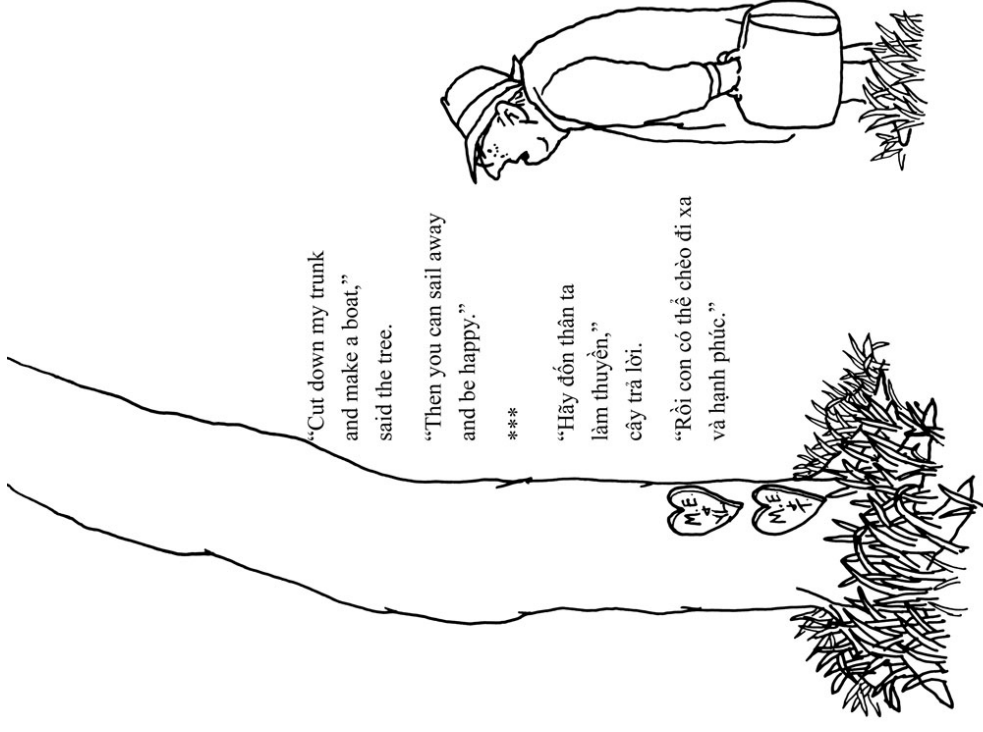
Nhưng cậu bé lại bỏ đi biệt.

Khi cậu quay trở lại, cây vui mừng khôn xiết.

“Đến đây nào, hỡi con,” cây thì thầm, “Hãy đến đây chơi nào.”

“Con già rồi và buồn đến nỗi không chơi được,” cậu bé đáp.

“Con cần một chiếc thuyền để ra đi thật xa. Người có thể cho con một chiếc thuyền được không?”

“Cut down my trunk
and make a boat,”
said the tree.

“Then you can sail away
and be happy.”

“Hãy đốn thân ta
làm thuyền,”
cây trả lời.

“Rồi con có thể chèo đi xa
và hạnh phúc.”

And so the boy cut down her trunk...

Thế là cậu bé đốn thân cây...

... and made a boat and sailed away.

... và làm thuyền rồi giông buồm đi xa.

And the tree was happy...

but not really.

Và cây cảm thấy hạnh phúc...

nhưng chuyện không chỉ có vậy.

And after a long time
the boy came back again.
“I am sorry, Boy,”
said the tree, “but I have nothing
left to give you –

Bỗng đi một thời gian,
cậu bé lại quay về.

“Ta xin lỗi, con yêu,” cây nói,
“nhưng ta không còn gì
để cho con nữa –

My apples are gone.”
“My teeth are too weak
for apples,” said the boy.
“My branches are gone,”
said the tree. “You
cannot swing on them –”
“I am too old to swing
on branches,” said the boy.
“My trunk is gone,”
said the tree.
“You cannot climb –”
“I am too tired to climb,”
said the boy.
“I am sorry,” sighed the tree.
“I wish that I could
give you something...
but I have nothing left.
I am just an old stump.
I am sorry...”

Táo cũng đã hết rồi.”
“Răng con đã yếu, không thể ăn
táo được nữa,” cậu bé trả lời.
“Những cành cây cũng không
còn,” cây tiếp tục. “Con không
thể vui đùa với chúng –”
“Con già rồi, có còn vui đùa
được đâu,” cậu bé đáp.
“Thân cây cũng không còn,”
cây nói. “Con không thể trèo lên
được nữa –”
“Con đã quá mệt mỏi và không
leo trèo được nữa,”
cậu bé nói.
“Ta xin lỗi,” cây thở dài.
“Ước gì ta có thể cho con
thứ gì đó...
nhưng ta không còn gì cả.
Ta chỉ là một gốc cây già.
Ta xin lỗi...”

“I don’t need very much now,”
said the boy,
“just a quiet place to sit and rest.
I am very tired.”

“Well,” said the tree,
straightening herself up
as much as she could,
“well, an old stump *is* good
for sitting and resting.
Come, Boy, sit down.
Sit down and rest.”

“Con không cần gì nhiều nữa,”
cậu bé đáp,
“chỉ cần một nơi yên bình để ngồi nghỉ.
Con quá mệt mỏi rồi.”

“Vậy thì,” cây nói, căng mình hết sức,
“đây, gốc cây già này *là* dành cho con.
Hãy ngồi xuống đây, con yêu.
Hãy ngồi xuống đây nghỉ đi.”

And the boy did.

Và cậu bé làm theo.

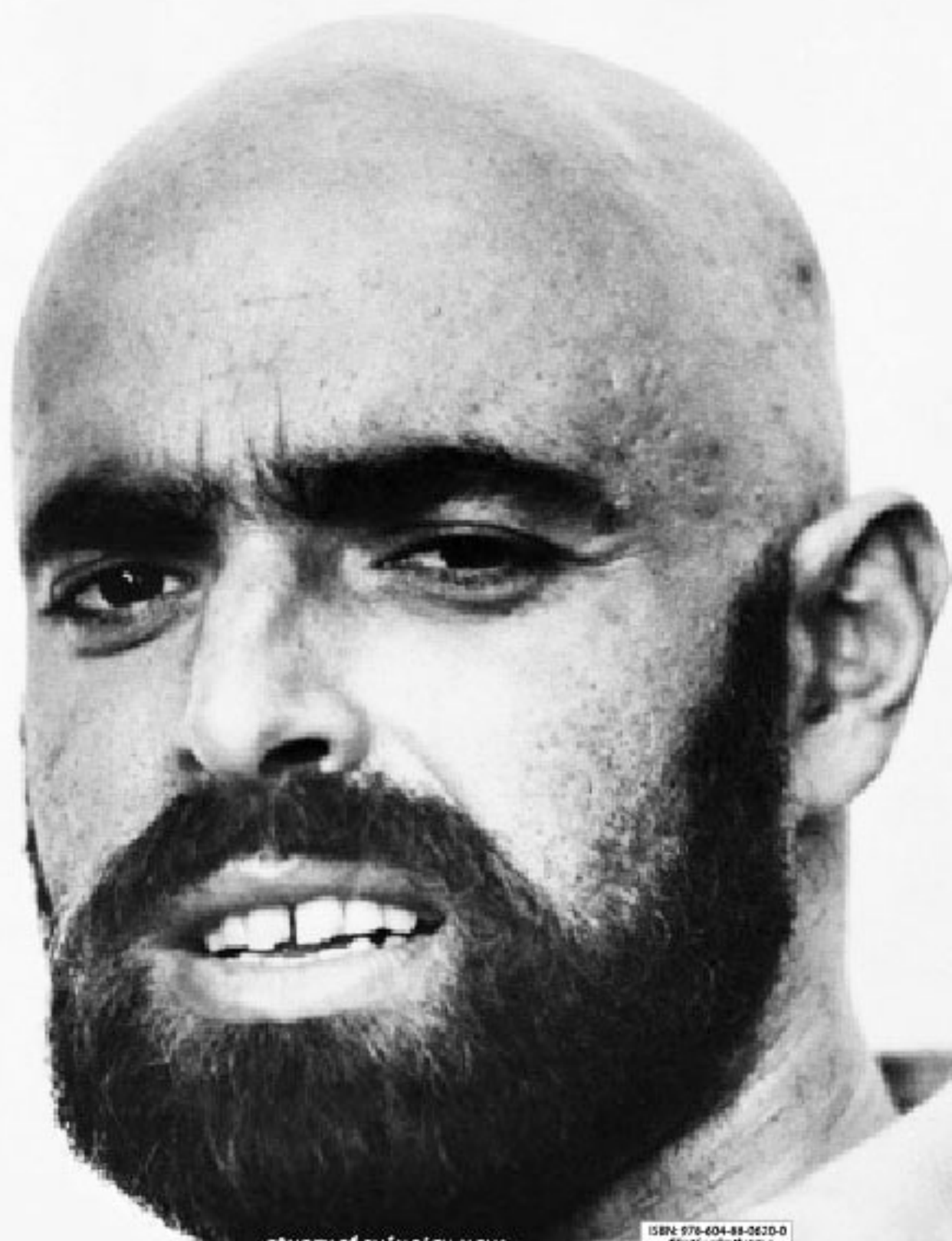
And the tree was happy.

Và cây rất hạnh phúc.

The end

Hết

CÔNG TY CỔ PHẦN SÁCH ALPHA

Trụ sở chính: 176 Thái Hà, Đống Đa, Hà Nội
Chi nhánh TP.HCM: 777 Lê Hồng Phong, P. 12, Q. 10, TP.HCM
Tel: (04) 3722 6234 | (08) 38 621 908
Đặt mua sách: sales@alphabooks.vn | www.alphabooks.vn

ISBN: 978-604-88-0620-0
Cây táo yêu thương

8 936066 708896
Giá: 65.000đ